

Europejskie Dni Dziedzictwa w Muzeum w Łowiczu

"175 lat żelaznej drogi do Europy"

Wystawa przybliży początki kolei, okoliczności jej powstania i funkcjonowania. Kolej Wiedeńska była pierwszą linią kolejową w Królestwie Polskim i zarazem jedną z najdłuższych linii kolejowych w ówczesnej Europie (307 km). Łączyła Warszawę przez Skierniewice, Piotrków i Częstochowę z Koleją Krakowsko - Górnośląską, a przez nią z Krakowem, Wiedniem i Wrocławiem. Znaczącym faktem było to, że pomimo panującej władzy carskiej Rosji kolej ta powstała z inicjatywy Polaków, zbudowana była przez Polaków i w większości pracowali na niej głównie Polacy, a rozstaw szyn był nie szerokotorowy, jak w Rosji lecz normalnotorowy jak w reszcie Europy.

Głównymi pomysłodawcami i inicjatorami budowy drogi żelaznej był hrabia Henryk Łubieński, jego brat Tomasz Łubieński, Piotr Steinkeller, naczelnym inżynierem Stanisław Wysocki. Wierzyli oni, że w trudnych czasach zaborów wzrost zamożności społeczeństwa poprzez ulepszenie środków komunikacji może zapewnić krajowi utrzymanie tożsamości narodowej.

Na trasie „wiedenki” znalazło się 21 miejscowości z dworcami, przy budowie których zatrudniani byli uznani architekci: Henryk Marconi (Warszawa), Teofil Schiller (Grodzisk), Jakub Gay (Żyrardów), Adam Idźkowski (Skierniewice), Jan Heurich. Pierwszy odcinek kolei z Warszawy do Grodziska został otworzony 14 czerwca 1845 r.

"Dworce Świata".

Wystawa opiera się na pocztówkach ze zbiorów Stacji Muzeum. Pocztówki w większości pochodzą z okresu międzywojennego i ukazują dworce w Polsce i za granicą. Starsze, sprzed 1914 roku są tym cenniejsze, że przedstawiają budynki dworcowe od dawna nieistniejące. Ich znakiem rozpoznawczym jest intensywne podkolorowanie farbami, aby nadać bardziej wyrazistego i atrakcyjnego efektu wizualnego. Ich przeznaczeniem było przetrwać jak najdłużej w archiwach rodzinnych, jako pamiątka z podróży, wakacji, emigracji czy przypadkowych miejsc gdzie trafiali ludzie podczas zawieruchy wojennej. Dworce kolejowe na przestrzeni lat ewoluowały. Na pocztówkach widzimy zmieniające się style architektoniczne. W XIX wieku style historyczne i historyzujące, potem secesja, modernizm, poszukiwanie stylu narodowego w Polsce, eklektyzm oraz łączenie klasycznych wzorów z modernistycznymi elementami w dwudziestoleciu międzywojennym.

Wystawa daje przekrojowy obraz rozwoju i przekształceń tego specyficznego typu budynków.

Kurator wystawy: Beata Młynarska

Wybór zdjęć: Hubert Bojarski, Andrzej Wojciechowski, Beata Młynarska

Redakcja tekstów: Maria Fudała

Aranżacja i projekt wystawy: Hubert Bojarski, Beata Młynarska, Wiesław Ćwiklicki

Wystawa. „Opowieść o lesie”

Wystawa fotografii przyrodniczej "Opowieść o lesie" powstała jako główna ekspozycja poprzedniej, XVII edycji MFFP w roku 2017, która przebiegała pod hasłem "Lasy w kulturowym krajobrazie Europy". Do zaprezentowania swoich prac związanych tematycznie z owym hasłem przewodnim zaproszeni wówczas zostali najlepsi polscy autorzy zdjęć przyrody.

Dzięki pozytywnej reakcji na to zaproszenie na wystawę składają się znakomite, intrygujące fotogramy autorstwa Adama Adamskiego, Michała Ludwiczaka, Łukasza Łukasika, Tomasza Ogrodowczyka, Magdaleny Sarat, Dariusza Sarnowskiego, Ryszarda Sąsiadka, Radosława Trzcńskiego, Marka Trzeciaka i Wojciecha Wójcika. Wysoka jakość artystyczna tych prac oraz ich walory poznawcze sprawiają, że wciąż jest ona niezwykle atrakcyjna - szczególnie dla miłośników przyrody i sztuki fotograficznej.

W okresie 12.09-20.09.2020 wstęp na wymienione wystawy czasowe jest bezpłatny.